

ȘASE ORE DE ÎMPLINIRI ȘI PLANURI MĂRETE

Vă prezentăm în cele ce urmează fragmente din raportul politic citit de Nicolae Ceaușescu în fața celor 3.308 delegați în prima zi a Congresului al XIV-lea al PCR care s-a desfășurat între 20-24 noiembrie 1989.

Șase ore i-au trebuit dictatorului pentru a citi cele 24 de capitole ale raportului, în care sunt pomenite procesul de „edificare a orânduirii socialiste”, marile realizări de după Congresul al IX-lea (la care Ceaușescu a fost ales secretar general), planul pe următorii cinci ani și politica externă. La acest ultim capitol, Ceaușescu a cerut în premieră anularea tuturor acordurilor încheiate în perioada celui de-al doilea război mondial cu Germania hitleristă, implicat a Pactului Ribbentrop-Molotov. Discursul lui Ceaușescu a fost întrerupt de ovatii și aplauze care au durat 100 de minute.

„Stimați tovarăși, (...) Congresul are loc în împrejurări internaționale deosebite, când în fața țărilor socialiste, a tuturor popoarelor se pun noi și noi întrebări și probleme cu privire la calea progresului economico-social, a lichidării inegalităților și asigurării, a înlăturării pericolului războiului nuclear, care ar duce la distrugerea a însăși vieții pe pământ, cu privire la căile de transformare revoluționară a lumii, de realizare a unor relații sociale și noi relații între state și popoare în vederea asigurării și făuririi unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră.”

Cu un discurs de „numai” șase ore, Nicolae Ceaușescu n-a reușit totuși să doboare recordul absolut în materie stabilit de „prietenul” Fidel Castro FOTO: AGERPRES

Congresului al IX-lea

„(...) Este meritul istoric al Congresului al IX-lea de a fi pus capăt concepțiilor și practicilor străine socialiste, de copiere și plocnire în fața a tot ce era străin, de a fi renunțat cu hotărâre la așa-zisul «model unic» obligatoriu pentru construcția societății socialiste și a fi proclamat principiul realizării socializării pe baza legilor obiective și a principiilor socializării științifice, corespunzător voinței și realităților din patria noastră, pornind de la faptul că noua orânduire se realizează în mod diferit de la o țară la alta, de la o etapă la alta.”

Marile realizări

„Este necesar să subliniem că în 20 de ani, din 1945 până în 1965, s-au alocat pentru fondul de dezvoltare circa 400 de miliarde de lei, în timp ce în perioada 1966-1990, având în vedere și prevederile de investiții pentru anul viitor, s-au alocat peste 5.000 miliarde de lei. Din totalul fondului național de dezvoltare, investițiile au reprezentat în cei 20 de ani (1945-1965) circa 340 de miliarde de lei, iar din 1966 până în 1990 acestea se ridică la peste 4.300 miliarde de lei. Din totalul investițiilor, circa 2.300 miliarde lei au fost alocate

pentru realizarea unei puternice industrii socialiste, moderne.

Ca urmare a acestei puternice dezvoltări, se poate spune că nu există domenii mai importante în care industria românească să nu realizeze produse de înaltă tehnicitate și complexitate, competitive cu cele mai bune pe plan mondial. Numai pe această bază s-a asigurat ca la sfârșitul actualului cincinal industriei patriei noastre să fie de peste 145 miliarde de ori mai mare decât în 1945, din care de 128 de ori realizată după cel de-al IX-lea Congres al partidului. În primii 20 de ani - 1945-1965 - s-au alocat circa 56 de miliarde lei pentru agricultură, iar din 1966 până în 1990, peste 650 de miliarde lei. Pe această bază s-au realizat programele de irigații, de amenajări funciare, puternica dotare cu tractoare și mașini agricole, cu tot ce este necesar, asigurând baza tehnico-materială pentru înfăptuirea cu succes a obiectivelor noii revoluții agrare. (...)

Ca rezultat al dezvoltării generale a forțelor de producție, al alocării unui procent important, de peste 30%, din venitul național pentru fondul de dezvoltare și acumulare, după Congresul al IX-lea al partidului, auvita națională va fi, în 1990, de circa 5.660 miliarde lei, față de numai 252

miliarde lei în 1945 și de 810 miliarde lei în 1965. (...)”

Caloriile zilnice

„Este adevărat că la noi nimeni nu se mai poate îmbogăți fără muncă și au dreptate cei care ne critică că nu dăm libertate pentru bogății, dar nu o vom da niciodată, însă nu mai avem nici săraci, și nici nu mai vrem să avem săraci în România! (...) Totodată, desfacerea de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist se ridică în acest an la circa 315 miliarde lei, fiind de 18,5 ori mai mare decât în 1950. Consumul alimentar a crescut de la 1.800 de calorii zilnic pe locuitor în 1950, la circa 3.300 calorii în prezent, România înscriindu-se între țările cu un bun consum din punct de vedere al necesităților fiziologice.”

Cincinalul 1991-1995

„(...) Producția-marfă industrială urmează să crească cu 30%-50%, dar este necesar să avem în vedere că, în cadrul dezbaterilor în partid și cu întregul popor, s-a subliniat că este necesar să considerăm acest spor ca minimum - și trebuie să acționăm pentru o creștere mai accentuată (...). Având în vedere rezervele existente,

până în 1995, producția de lignit și cărbune trebuie să ajungă la circa 80 milioane tone, iar cea de huilă cocsificabilă la peste 20 milioane tone, asigurându-se cel puțin 90% din necesarul de cărbune cocsificabil. În mod corespunzător, va trebui să crească producția de metale neferoase, care trebuie să asigure în întregime necesarul economiei naționale. (...) Totodată, este necesar să se acționeze cu mai multă hotărâre pentru elaborarea de noi tehnologii, care să ducă la reducerea substanțială a consumului de combustibil în toate sectoarele (...) Este necesar să asigurăm înfăptuirea în cele mai bune condiții a programului de irigații și amenajări funciare, astfel încât până în 1995 să se realizeze irigația a cel puțin 6 milioane de hectare, urmând ca până în anii 2000 să încheiem organizarea întregului sistem național de irigații, care va ajunge la circa 7-7,5 milioane de hectare teren agricol, din care cel puțin 5,5 milioane hectare teren arabil. (...) Având în vedere recolta de cereale record din acest an, de peste 60 milioane tone, este necesar să ne propunem să asigurăm, în anii viitori, o producție permanentă de cel puțin 50 milioane tone. (...)”

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL ZILEI

La București începuseră lucrările Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Român, transmise în direct de posturile naționale de radio și televiziune. În țară, viața continua în același ritm, cu aceleași rapoarte din agricultură, industrie și construcții. În modă, noile tendințe erau inspirate din portul popular.

Prima zi de Congres

A început Congresul al XIV-lea, „congresul marilor victorii socialiste, congresul triumfului principiilor socializării științifice în transformarea revoluționară

a României, congresul independenței depline, economice și politice, a țării noastre”. De la ora 9:00, posturile de radio și televiziune transmiteau, direct de la Sala Palatului Republicii Socialiste România, deschiderea oficială a lucrărilor. La lucrări au participat 115 delegați din 82 de țări, reprezentând partide și organizații comuniste socialiste, social-democrate, progresiste, democratice, mișcări de eliberare națională. Membrii PCR au fost reprezentați în Congres de 3.308 delegați.

(Continuare în pag. a II-a)

Socialismul, Făt-Frumosul omenirii

Nicolae Ceaușescu i-a înfierat pe cei care susțineau trecerea la capitalism, deși dețineau funcții de conducere în țările socialiste, a prezentat o viziune apocaliptică asupra țărilor occidentale și a propus o reuniune internațională a partidelor comuniste în care să se discute problemele ce preocupă întreaga mișcare comunistă și muncitorească.

Vă prezentăm în continuare fragmente din raportul politic citit de Nicolae Ceaușescu la ultimul Congres al PCR din 20-24 noiembrie 1989.

„Stimați tovarăși, subliniez încă o dată, că - luptând ferm împotriva vechiului, a ceea ce nu mai corespunde

- trebuie să prețuim și să dezvoltăm continuu socialismul. (...) După cum știți, în popor se spune așa: să nu arunci o dată cu apa murdara și copilul. Și nu mai este însă vorba de un simplu copil! Socialismul a devenit un voinic puternic, un Făt-Frumos, care a crescut într-o lună cât alții într-un an - cum se spune în poveste - și a devenit flăcău puternic, voinic, care se va afirma în întreaga lume, pentru că numai socialismul reprezintă viitorul! Iată de ce, criticând ce e rău, nu trebuie să aruncăm socialismul, ci pe cei care au făcut în așa fel încât să aducă daune socialismului! Ce se poate spune despre cei care declară astăzi că nu mai vor socialis-

mul, că vor să meargă spre capitalism, deși au funcții de conducere într-o țară sau alta? Au lucrat oare pentru socialism? Oricine își pune această întrebare. Se pare că răspunsul logic este că au folosit funcțiile pe care le-au avut pentru a împiedica dezvoltarea socialismului, că n-au servit poporul și nu se gândesc să-l servească. Iată de ce spun cu toată seriozitatea în fața partidului și poporului că trebuie să avem permanent în vedere de a face totul pentru ca acest minunat voinic, socialismul - acest Făt-Frumos al omenirii - să triumfe nu numai în România, ci în întreaga lume!”

(Continuare în pag. a II-a)

OMAGIU

Congresul XIV azi ne este
Înaltă culme de victorii
Suntem și-om fi cutezătorii
Urcând spre comuniste creste
Și Nicolae Ceaușescu
Erou între eroi, lumină

Ne e, spre vremea ce-o să vină
Pe dulce plaiul, strămoșescul,
Ctitor istoriei de mâine.
Prin El suntem o țară-n lume
Prin El avem un nou renume.
Congresul XIV, iată,

Deschide timp de aur,
de progres
Cu Nicolae Ceaușescu reales
Țara din nou e-ntemeiată.
**România liberă,
27 noiembrie 1989**

CALENDAR

20 noiembrie (luni)

Soarele a răsărit la 7:18, a apus la 16:44

Luna a apus la 13:10

Sărbătoare creștină: Înaintea prânzului în Biserica a Maicii Domnului; *) Cuv. Grigorie Decapoli-tul; Sf. Mc. Dasie; Sf. Ier. Proclu

S-a întâmplat la

20 noiembrie 1989

● În Statele Unite a fost lansat pe orbită circumterestră satelitul oficial al Pământului, „Cobe”. Lansarea a fost efectuată cu ajutorul rachetei purtătoare „Delta” de la baza Vandenberg, aparținând forțelor militare aeriene americane. Cu ajutorul satelitului „Cobe”, oamenii de știință scontau să obțină informații valoroase, care să răspundă la o serie de întrebări fundamentale legate de formarea Cosmosului și evoluția galaxiilor

● Poliția americană a arestat 96 de persoane care au participat la o demonstrație în fața Casei Albe pentru a protesta împotriva ajutorului militar SUA acordat, relata agenția Efe, citând surse oficiale. Circa 1.000 de persoane au luat parte la demonstrația organizată de Comitetul de solidaritate cu poporul salvadorian

● După cum a anunțat la Beijing Serviciul de evidență a populației, în RP Chineză trăiau la acel moment circa 4.000 de persoane a căror vârstă a depășit 100 de ani. Majoritatea a celor care și-au sărbătorit centenarul erau femei. De remarcat era faptul că primul loc în ceea ce privea numărul persoanelor născute în secolul trecut îl ocupa regiunea Sinkiang Uighur.

Romona VINTILĂ

Congresul stagnării

Dacă ar fi să dau, după obișnuința vremii, Congresului o denumire generică, l-aș numi, fără ezitare, Congresul stagnării, al imposibilității renasterii, al irrosirii oricărei șanse de supraviețuire. Congresul a consacrat, într-un moment de mare cumpană, centralizarea absurdă și agresivă a puterii în mâna unei singure persoane, autoinvestită, după o lungă perioadă de neputință și lăși-tate colectivă, cu dreptul de a dispune după bunul plac, fără limite sau opreliști, de destinele țării și ale fiecărui cetățean.

Lăsat de capul lui, Ceaușescu continua să strângă bani albi, fără să priceapă că zilele negre au venit de mult, ridică de unul singur producțiile agricole, dar rămâne ferm la convingerea că „soia” este singurul remediu împotriva foamii, cărpește cu bani grei țevile sparte ale centralelor electrice, cere populației să se resemneze și să lupte împotriva frigului, în așteptarea anotimpurilor călduroase, cu arma „jersului” în plus, făcându-se „alb” de mânia ori de câte ori aude de o nouă ispravă a lui Gorbaciov pe calea trecerii paș-tre de la socialism la capitalism.

Deși gradul de culpabilitate a oamenilor este evident și esențial diferit, amoralitatea devine cvasi-generală.

În afara de cei puțini care au avut curajul și demnitatea să spună, răspicat și clar, „nu”, cei mulți și cinstiți în fond s-au ascuns în spatele unei poziții duplicite, relevând și ea, în căutarea unei minime morale, care să-i justifice măcar în fața propriei

lor conștiințe. Nesinceritatea devine astfel o regulă de conduită aproape a întregii noastre societăți.

Muncitorii și țărani, prost plătiți, se fac că muncesc; inginerii și cadrele de conducere din economie fac pe „managerii” autentici, dar, în realitate, își pierd timpul cerșind materii prime, materiale și alte importuri sau organizează „științific” fluxul de producție de la poarta de intrare în uzină la cea de ieșire, fără nici o șansă de rețehnologizare; cercetătorii, rămași fără documentare și contacte internaționale, se declară la nivelul științei mondiale celei mai avansate, dar re-inventează producția artistică și abacul, acordând sprijin deplin „spionului”, pentru ca în Țara Românească să existe un singur savant de renume mondial; oamenii de cultură scriu și recită poezii patriotice, compun ode, piteazăză cupluri proletare în viziuni princiare și scene de vânatoare cu labradori ce seamănă cu șarona și Corbul, înainte de a fi sacrificiați ori de câte ori aude de o nouă ispravă a lui Gorbaciov pe calea trecerii paș-tre de la socialism la capitalism.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

20 NOIEMBRIE

Astăzi, 20 noiembrie, deschiderea celui de-al XIV-lea Congres al realității, pus la cale cu cea mai severă, aspră, tiranică, despotică, samavolnică, cinică metodă: teroarea formidabilă, afișarea publică a forței represive, a puterii. Bucureștiul la ora 7:30 aproape pustiu în zona centrală, în jurul palatului Congresului. Străzi cu puțini oameni, în schimb cu mii de milițieni, securiști, civili, găzari patriotice postate cu ostentație, la vederea „pretutindeni. Milițieni însoțiți de securiști însoțiți de găzari patriotice circulă în formații de 3-4-5 24 de ore, împânzind orașul. În loc de câte un milițian, în intersecții sunt postate câte 2-3. În piețe, câte 3-4-5 milițieni cu banderole roșii la mână. În stațiile de metrou, la suprafață și în interior: milițieni.

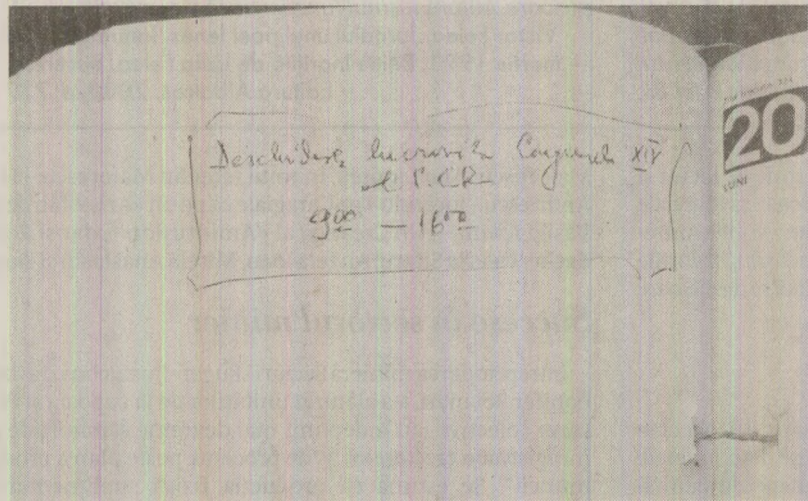
La panourile din oraș cu chipul „realesului” și „alesei” sale, pază permanentă, câte 1-2 milițieni 24 din 24 de ore. La institut, găzari triple, în componența cărora intră obligatoriu cadre de conducere (separat, pază 24 ore din 24, la depozitul cu muniții și armament al găzilor patriotice). Separat, zilnic, în câte trei schimburi, livrăm câte trei uteciști la Circa 1 Miliție și patrulze prin oraș să supravegheze să fie ordine.

(Continuare în pag. a II-a)

Agenda Eleni Ceaușescu

Pe paginile agenda de la cabinetul Eleni Ceaușescu a fost o singură însemnare: „Deschiderea lucrărilor Congresului XIV al PCR 9:00-16:50”. Spectacolul final pregătit în ultimele luni voia să demonstreze lumii întregi că niciodată nu s-au făcut progrese mai mari în istorie decât în România, din 1965 încoace. Și că nu există conducător mai inteligent și mai iubit de poporul decât Ceaușescu. În vreme ce Gorbaciov se zbătea între grevele economice și demonstrațiile naționaliste din Uniunea Sovietică, iar în CC al PCUS era prins ca-n clește între grupul conservatorilor și cel al reformatorilor radicali, gloata și conducătorii României erau „umanimi” în aprecierea lui Ceaușescu.

Cât despre mișcările din vecini, Ceaușeștii își vor fi amintit de cutremurul iscat de Hrușciov când, după moartea lui Stalin, încercase să reformeze lumea comunistă prin revenirea la leninism. Înlocuise și acela, stalinistii” din țările frățești, dar Dej îi scăpase. Până la urmă, va fi cugețat Ceaușescu, ca Hrușciov va sfârși și Gorbaciov - trădat de ai lui. Interzicerea alcoolului, magazinele tot mai goale și nemulțumirile ofițerilor Armatei Roșii - amenințați cu reducerea

posturilor și salariilor prin înțelegerile sovieto-americane de a pune capăt războiului rece - vor cauza căderea lui Gorbaciov. Așa va fi într-adevăr, însă mult prea târziu pentru speranțele cuplului Ceaușescu.

În locul de cinstă al prezidiului, Elena Ceaușescu a urmărit atentă lectura raportului. Nu ce citea Ceaușescu, ci așteptându-i privirile intrătoare la ea în pauzele dintre aplauze și ovatii. Șase ceasuri a durat lectura lui S-a ridicat și ea - abia mai ținand-o picioarele bolnave de artrită

- de peste 500 de ori. Aplauzele și scandările au ținut însă mai bine de o oră și jumătate, ceea ce l-a ajutat pe bolnavul bătrân Ceaușescu să-și ducă la capăt istovitoare sarcină.

Când nu-și aproba din ochi sotul, Tovarășa îi cântărea pe delegații din sală. La prima pauză, după cum a scris în memoriile sale Silviu Curticeanu, a dispus mutarea unui delegat din primul rând al sălii tocmai în spatele ei. Nu-și arăta cum se cuvine stima și mândria, l-a invitat pe acela Elena Ceaușescu.

Lavinia BETA

JURNALUL OMULUI SIMPLU

Golul de la Limba Română

Experiențele fotbalistice ale lui Paul Cojocaru se prelungeau și în afara stațiilor de cluburile sportive, ajungând, desigur, și pe terenul școlii. Și nu după ore sau în timpul orelor de sport - sau de „Educație Fizică”, cum insistau profesorii să le numim -, ci chiar în timpul orelor de Limba Română. Nimic nefiresc, că toți mai trăgeam câte un chiul, doar că Paul și colegii săi jucau chiar cu profesorul de română. Și, în nefericire pentru ei, el (proful)

juca în echipa adversă.

De multe ori, în timpul orelor de Limba Română se mai încingeau meciuri. Clasa mea îl avea în echipă pe proful de sport, iar proful de română, de altfel maaare fotbalist, juca în echipă cu cei dintr-o clasă paralelă. Noi băteam mingea, iar fetele stăteau și se uitau la noi, învățau sau sporovăiau... își pierdeau și ele vremea cum se pricepeau, care pe unde. Eram la un liceu cu profil

mecanic, în clasa a XI-a. Și ce să zic, jucam fotbal serios, fiecare făcând fel și fel de figuri, expunându-și cu larghețe talentele. Și, mai ales, nu-l slăbeam o clipă pe profu de română. Îl tot driblam pe bietul om de i-te tăiam respirația și-l inverzeam de furie. De câte ori venea în atac sau încerca să intre la mingea, îl înconjuram, îl amețeam, făcându-i fel și fel de șicane.

(Continuare în pag. a II-a)

100 DE MINUTE DE OVATII

Noiembrie, ultimul bal. Este titlul unui film regizat de Dan Pița. Un titlu ce poate fi folosit foarte bine și pentru a ilustra ceea ce a reprezentat Congresul al XIV-lea al PCR din 20-24 noiembrie 1989 pentru dictatorul Nicolae Ceaușescu. Filmul lui Dan Pița a fost lansat tot în 1989 motiv pentru care a fost considerat premonitoriu. A fost ultimul congres când „conducătorul iubit”, „eroul între eroi” și „cel mai iubit fiu al poporului” a fost reales în fruntea PCR. Pentru scurt timp însă, deoarece o lună mai târziu începea sfârșitul comunismului și a dictaturii în România. „Un bal” care a durat cinci zile, „un bal” în care Ceaușescu și-a „gratulat” timp de șase ore asistența citindu-și raportul politic și în care a fost aplaudat și ovationat timp de 100 de minute.

Cât de prost trăia lumea capitalistă

Ce se întâmpla în lume și ce aflau românii că se petrece în lume nu erau două lucruri care să semene prea mult în anul 1989. Din ziarele românești, lumea capitalistă era un sumbru ghetou, americanii, britanicii se zbăteau în sărăcie, nu aveau locuințe și locuri de muncă.

„Condiții tot mai grele de muncă și viață pentru milioane de oameni din țările occidentale”, „Bogați-săraci, o prăpastie care se adâncește în Marea Britanie”, „Două milioane de americani fără locuință”.

Titlurile din paginile dedicate actualității internaționale descriau astfel lumea guvernată de dușmanul de moarte al socialismului, temutul capitalism. Sub genericul „Lumea capitalismului despre ea însăși”, pentru susținerea tezei de mai sus, erau folosite chiar articole publicate în ziare de marcă din Occident. *The Times* relatează despre efectul noului sistem de taxe din Marea Britanie: 63% din totalul familiilor vor pierde 37% din venituri. *Die Zeit* descria un oraș irlandez drept „Lumea a treia a Europei Occidentale”. „Pe străzile orașului irlandez Darnale dimineața nu vezi decât câinii care scormonesc prin lăzile de gunoi în căutarea mâncării. În general, această așezare din nord-estul Dublului nu oferă un aspect plăcut. Unele case au în jur gârâni, dar ele sunt inconjurate de garduri înalte. Până și lăcașurile de cult au ziduri cu porți închise cu lacăte de teama actelor de vandalism. Supermagazinul s-a închis din pricina numeroaselor furturi. Principala problemă a orașului Darnale este șomajul, el afectând 72% din populația aptă de muncă. La un muncitor salariat revin încă trei care caută loc de muncă. Localitatea s-a transformat într-un ghetou social”, zăugărea cotidianul german al cărui articol era publicat de România Liberă chiar în zilele Congresului PCR.

Până la capătul vieții, Ceaușescu a luat aplauzele și ovatiile drept sincere dovezi ale simpatiei și popularității FOTO: Gerard Fouet/AFP/MEDIAFAX

Datoriile externe

La polul opus, țări precum Ungaria, țările latine sau africane erau căutate pentru povara datoriilor externe care îi adâncea în sărăcie. „Datoria externă a Ungariei a atins proporții enorme și constituie o uriașă povară”, titra România Liberă, citându-l pe premierul maghiar care dădea de înțeles că agravarea situației s-ar trage dinspre FMI. Economia țărilor africane era și ea „grav afectată de povara datoriei externe”. „Datoria externă a amplificat sărăcia în America Latină țărilor acestui continent trebuind să alocate pentru serviciul datoriei externe peste 50%

din veniturile lor rezultate din exporturi, situație devenită intolerabilă în condițiile în care ele înregistrează o rată zero de creștere”, se putea citi în ziarul românesc, pe aceeași pagină sugerându-se de cele mai multe ori și sursa tuturor relelor: „Noi măsuri protecționiste menite să limitez exportul țărilor în curs de dezvoltare”. Marea Britanie se opunea inițiativelor privind dezarmarea în Europa, în timp ce președintele nicaraguan cerea Statelor Unite să nu intervină în Salvador.

Moscova protesta și ea față de „amestecul grosolan al unor organisme ale Senatului SUA în afacerile interne ale URSS”. În Coreea de Sud –

spre deosebire de Nord – zeci de mii de persoane participau la mitinguri împotriva deciziei autorităților de a interzice consilierea Consiliului Național al Sindicatelor.

În rest, răsfățatele paginilor externe erau știrile legate de asociații de prietenie cu URSS sau alte state comuniste, alegerile din Brazilia sau din Spania sau evoluția politică din Liban după ce președintele a încetat din viață în urma unui atac terorist. 3.308 delegați l-au ovationat timp de 100 de minute pe Nicolae Ceaușescu, întreprinându-l din prezentarea raportului politic, a cărui citire a durat 6 ore.

Oana STANCU

(Urmare din pag. 1)

Situația din capitalism

„Este bine cunoscut, după înseși datele oficiale din țările capitaliste dezvoltate că se mărește decalajul dintre grupul tot mai mic de bogați și marea majoritate a populației. Se menține un număr ridicat de șomeri și, în medie, 30-40 la sută din rândul tineretului nu au locuri de muncă, crește an de an numărul săracilor și al celor care nu au nici o perspectivă de muncă și viață demnă. Se manifestă tot mai puternic lipsa de locuințe, crește, din păcate, numărul analfabților în rândul copiilor și tineretului, care nu au condiții pentru învățatură în înseși țările dezvoltate. La acestea se adaugă criminalitatea, drogurile, care – în multe țări – au devenit probleme naționale”.

Reuniune internațională

„Având în vedere situația complexă existentă, inclusiv situația din mișcarea comunistă și muncitorească, Partidul Comunist Român se pronunță pentru organizarea de întâlniri sub diferite forme, inclusiv pentru organizarea de conferințe continentale și regionale, a unei conferințe internaționale, în vederea discutării în comun a problemelor ce preocupă întreaga mișcare comunistă și muncitorească, întreaga omenie, și a găsi formulele cele mai bune de concurență și solidaritate”.

Omul nou

„Dezvoltarea intensivă, modernizarea și organizarea științifică a tuturor sectoarelor economico-sociale cer oameni cu înalte cunoștințe, cu o bună pregătire în toate domeniile de activitate. O dată cu generalizarea învățământului de 12 ani sunt create condițiile necesare de creștere a nivelului de cunoștințe al tuturor oamenilor muncii, de formare a unei clase muncitoare și țărăniști cooperatiste cu un nivel ridicat de pregătire tehnico-științifică, de realizare a unor muncitorimi și țărăniști intelectuale și de sprijin a cunoștințelor întregii noastre națiuni, care – în deceniul următor – trebuie să devină un popor cu înalte cunoștințe, cu o cultură, cu un înalt

spirit revoluționar, un popor cu nivel intelectual ridicat, aceasta reprezentând garanția înaintării cu succes a patriei noastre pe drumul socialismului și comunismului, al bunăstării și fericirii întregii națiuni. (...) Să intensificăm activitatea de formare și ridicare a conștiinței revoluționare, de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului, cu înalte trăsături revoluționare patriotice, cu un larg orizont de cunoștințe teoretice, științifice și profesionale, de cultură generală, cu un spirit revoluționar militant. (...) Să combatem toate concepțiile retrograde, inapoiate, egoiste, spiritul de parvenire, manifestările de necinste (...). Să perfecționăm conținutul conținutului Festivalului Național „Cântarea României”, care asigură participarea largă a maselor, și în primul rând a tineretului, la întreaga activitate de creație cultural-artistică, care are un rol tot mai important în dezvoltarea culturii patriotice, revoluționare. (...) Trebuie să se realizeze noi opere literare, cu un înalt conținut patriotic, noi filme, piese de teatru, care să oglindească viața, realizările poporului nostru, să fie puternic pătrunse de înalte idealuri ale umanismului revoluționar, socialist, să sădească în conștiința tineretului, a întregului popor, dragostea față de patrie, față de socialism, de partid, față de interesele generale ale întregii națiuni. Presa, radiodifuziunea, toate mijloacele de informare în masă trebuie să acționeze cu și mai multă fermitate, în spiritul concepției revoluționare, să adopte o atitudine mai combativă față de manifestările și lipsurile din diferite domenii de activitate, să promoveze cu mai multă îndrăzneală nou, să generalizeze experiența înaintată”.

Datoria externă

„Lichidarea datoriei externe reprezintă o mare realizare a politicii statului nostru și pune capăt dependenței îndelungate a țării noastre față de monopolurile și capitalul financiar străin. Pentru prima dată în istoria sa România nu mai plătește nici tribut, nici dobânzi! Tot ceea ce se produce aparține de deplin poporul român, care a devenit astfel – se poate spune – pentru prima oară, cu adevărat independent, și economic și politic!” Monica IORDACHE

500 de ridicări în picioare la Raportul partidului

Cu câteva luni înainte, Ceaușescu alcătuiser un colectiv al Comitetului Politic Executiv însărcinat să elaboreze tezele Congresului al XIV-lea. Oricât i-o fi displicut, s-a simțit dator să mă includă și pe mine în acest nucleu, a cărui componență nu mi-o mai amintesc integral. Tezele schițau liniile generale ale analizei politice a momentului, indicau direcțiile schimbărilor necesare, un ansamblu de măsuri pentru economie, organizarea socială, partid și suprastructură. Dar când a venit momentul să-și întocmească raportul, N.C. le-a dat deoparte și a dictat o polioghie interminabilă de locuri comune, banalități sfârșite și lozinci. Niciodată nu m-a plătit, îngreșat și deprimat mai mult un document de partid ca această trănăneală cu ifose. Fusese ridicată la pătrat mai veche manie a lui N.C. de a încheia fiecare paragraf în tonalitate ridicată, rezolută, ca un fel de pecete a irefutabilității, în genul aceluia „Am zis” ce se pune în gura căpeteniilor amerindiene prin cărțile de aventuri. Acum, însă, sentențioasă ștampilă se apăsa pe un șir de vorbe goale, iar scopul nu era să stimuleze o concluzie inamovibilă, ci doar să indice momentul intrării în acțiune a „echipei de zgomote”, să creeze pauzele pentru consumarea zberzetelor corului nebunilor.

Raportul la acest congres n-a făcut nici o analiză, n-a preconizat nici o schimbare, n-a prevăzut nici un fel de măsuri în concordanță cu imperatiile societății care, numai datorită uriașului ei stomac de struț, reușea să digere atâtea inadvertențe și să preîntâmpine crizele. Nimic despre modificările reclamate de stingerea datoriei externe. Am în vedere reechilibrarea comerțului exterior, prin calmarea exportului și reluarea, într-o amă diversificată, a importurilor blocate. Ca și destinderea consumului, prin reorientarea unor mărfuri spre piața internă, majorarea salariilor și a pensiilor. Renunțarea la caval-

ca și exportului punea la ordinea zilei anularea stilului militarist al planificării, luarea în serios a legii contractului economic, o revedere radicală a mecanismului coinerării materiale. Un asemenea ansamblu de măsuri ar fi detensionat societatea, atenunând spasticitatea civică, permițând revenirea la standardul din anii '60-'70 și îmbunătățirea raporturilor cu Vestul. Ceaușescu a preferat să tragă căciula pe urechi, să uite sau să mimeze că uită de toate acestea, obligând congresul să sorbească o zeamă chioară și să înlocuiască substanța cu un stupid vacarm agitatoric. Amatori de statistică au numărat peste 500 de ridicări în picioare ale asistenței biciuite de turma zberzetărilor, asurzită de urale și lozinci scandate până la răgușeală sau ilaritate. Fiindcă „agitatorii” nu se mai jenau, când pierdeau tempo-ul și corul se destrăma, izbucneau în râs ca la peluza sau la cărciumă. Sala Congresului se transformase în bălci, în talcioc, unul prezidat cu incoștientă toleranță de însuși secretarul general al partidului, mulțumit că „insufletește” și „mobilizează”.

Paralel cu gongorismul iefin al oratoriei raportului și cu isteria țipătorilor grobieni, Congresului al XIV-lea i s-a imprimat și linia obscenă a mitomaniei. Li s-a cerut vorbitorilor, oameni cu greutate în societatea acelei vremi, să se compromită în cea mai nerușată bălăceală a cifrelor false, a mistificării unor adevăruri ușor de verificat. S-au raportat bilanțuri astronomice, victorii economice neplauzibile și în țările cele mai dezvoltate. Atinsesem 10.000 kg de grâu la hectar, 20.000 kg de porumb și raportorii – șefi de întreprinderi agricole, de CAP-uri, agronomi ș.a.m.d., priși în iureșul unei competiții paranoice, supralicitau ca în imaginile burselor intrate în epilepsie. Congresul al XIV-lea n-a avut nici o solemnitate, a fost lipsit de orice rigoare și, în ultimă instanță, de cea mai ele-

mentară utilitate. O formalitate penibilă, concepută parcă pentru a ne face sânge rău, pentru a ne scârbi. Poate, fără intenție, ne-a ajutat să ne despărțim de comunism, de imaginea sa trivială vreau să spun, fără regret. Aspectul cel mai grav consta însă în faptul că pentru societatea românească – am în vedere populația majoritară, ce n-ar fi avut motive să manifeste ostilitate față de regim, neanimată de ură viscerală împotriva comunismului – el a reprezentat o enormă decepție. (...) În zilele acelea s-a pronunțat divorțul dintre Ceaușescu și cetățenii de rând ai României, atunci a pierdut el ultimele rezerve de popularitate și simpatie, devenind în ochii oamenilor un personaj indezirabil. (...)

N.C. se afla în rivalitate (una abia camuflată) cu Gorbaciov, și ținea să-l copleșească pe acela – sovieticul nu se rușina să-și recunoască jena financiară și să cerșească în dreapta și în stânga de la capitaliști – sub mirajul averilor noastre iluzorii. Ca și când statisticile economice ale statelor pot fi învaluite la înfinit în mister ca și când poți păcăli finanștii umili, ca să nu mai vorbim de serviciile secrete. Trăia și el himera unei revanșe în fața gaulerului de la Moscova, ceschimba pretutindeni, în raza puterii sale, echipete de conducere și dădea lecții voalate Bucureștiului. Îl vedea pe acela perpelindu-se de necaz că bătrânul rezistent valah nu importă cereale, ca el, nu mai are datorii, în timp ce el se căciulește, gata la orice concesie, pentru un credit. Era visul suprem al lui Ceaușescu să-i sfideze pe sovietici, să-i facă să crape de invidie, să le demonstreze că e mai deștept decât ei. Bietul, trăia aroganța haiducului neînvin care ignoră că potera i-a luat urma. Dumitru Popescu, Din volumul *Cronos autodevorându-se... Reducția celulară. Memoriile V. Curtea Veche, București, 2007, p. 6-12*

RESTITUIRI

Cu urechea la bulgari, discutând despre o revoluție în... România

320995
19.11.1989
17/24
U.M. 0800/112

„Iorgu”
În cursul dimineții în casă se află „Iorgu”, Nuți și Coli, cu treburi gospodărești și urmărind emisiunile televiziunii bulgare.

La un moment dat, „Iorgu” le vorbește despre emisiunea muzicală transmisă de bulgari. Nuți spune că a urmărit o emisiune în care „redactorii” discutau despre „Perestroika”. Apoi descrie o secvență a emisiunii în care „Mladenov a fost nevoit, i-a cerut să iasă la fereastră, undeva, să-i potolească și să le spună nu știu ce. Dar a arătat puțin.” Urmează câteva cuvinte care nu se înțeleg,

după care Nuți continuă: „Lumea a prins gustul libertății”.

„Iorgu”: Nu există, adică concentrarea de putere pe care o are el în mâini nu are egal în lume.

Nuți: La noi o să fie scântea. La noi nu se face nimic pregătit. Scântea o să fie! Și apoi o să fie o vărsare de sânge! Și dacă se întâmplă o chestie din asta când e multime, ceva, o să... (un cuvânt neclar). Fiindcă atunci nu mai ții cont! Știi că te omoară! Nu mai ții cont!

„Iorgu” spune ceva, dar Nuți tușește și nu se înțeleg cele câteva cuvinte.

Apoi Nuți continuă: „Toți de la o coadă... (neclar) și se strânge cu mic, cu mare.

„Iorgu”: N-avem, nu e lumea.

Coli: „N-avem că nu se pornește o dată toată țara! Potolește Bucureștiul, se iscă acolo,

potolește și pe ăla!

„Iorgu”: Se va porni toată țara. Pentru că este o singură soluție, nu există altă soluție. Dacă se pornește într-o singură localitate... (textul devine ilizibil) revoluție. Au fost blocați în momentul în care au venit aștia spre ăia. Gărzile patriotice au fost înconjurare.

Ăștia s-au speriat, au zis că nu știu ce se întâmplă. Au reușit să sară gardurile câțiva muncitori prin diferite puncte. Și și-au dat seama că a început, că este. Și totuși a fost înăbușită!

Apoi este amplificat televizorul și nu se mai înțelege discuția. Nuți relatează o întâmplare trăită de ea la o „coadă”.

Extras din dosarul de urmărire informativă a lui Dumitru Iuga, provenit din arhiva CNSAS

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI
O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri,
numai cu **JURNALUL NAȚIONAL**
CEL MAI CITIT ZIAR DE CALITATE **10,9 LEI**

www.jurnalul.ro

Cărțile se distribuie la chioscuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

Mesajul sovietic a sunat a rechizitoriu

București, 20 noiembrie

„Ceaușescu! Ceaușescu! Ceaușescu!” Cei 3.308 delegați ai Partidului Comunist Român se ridică în picioare ca un singur om și-i lovesc palmele în cadență. Cel de-al XIV-lea Congres al PCR începe în conformitate cu un ritual imuabil, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, ca și cum Zidul Berlinului ar continua să existe, ca și cum manifestațiile de la Praga nu-l-ar face pe Gustav Husak să tremure, ca și cum prim-ministrul polonez nu s-ar numi Tadeusz Mazowiecki și ca și cum Ungaria nu l-ar fi reabilitat pe Imre Nagy. Puțini ziariști occidentali prezenți (vizele fuseseră date cu picătura și trei trimiși speciali – de la AFP, Journal du dimanche și de la agenția iugoslavă Taniug –, deși aveau vize, fuseseră expulzați în ajun) nu reușesc să-și revină în fire: „Ceaușescu! Ceaușescu și poporul!”, strigă delegații, ca pentru a stăvili vântul cel rău care batea în țările învecinate. „Tovarăși – începe Ceaușescu –, congresul nostru este un eveniment crucial al istoriei milenare a României (...) în edificarea incununa de succes a societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării spre visul suprem al omenirii – comunismul!” Conducătorul începe astfel un discurs-fluviu de peste patru ore, întrerupt cu regularitate de aprobarea unanimă și zgomotoasă a delegaților, care nu se pot „împiedica” să nu-i scandeze numele. „Tovarăși” străini se arată extrem de discreți. Sovieticii au trimis un reprezentant de categoria a doua, iar tradiționala lor telegramă de felicitări are, în limbaj diplomatic, aspectul unui rechizitoriu, fiind lipsită de orice avânturi lirice și exprimând doar o constatare: „Progresul fiecăreia dintre țările frățești și forța de atracție a ideii socialiste în lume depind de dezvoltarea potențialului umanist al socialismului”. La tribuna de onoare pot fi văzuți Yasser Arafat, un reprezentant al Coreei de Nord, o delegație cubaneză, una chinezească și chiar un reprezentant al PCR, în schimb, partidele comuniste ungar, italian, au-

triac și finlandez nu au considerat de cuviință să se compromită la București. Cât despre diplomații occidentali, ei boicotează Congresul pentru a protesta astfel contra durității regimului. Aceasta nu-l împiedică pe Ceaușescu să laude „bilanțul minunat al mărețelor înfăptuiri” îndeplinite sub domnia lui și nici să adauge: „Nu putem îngădui, sub nici o formă și nici o împrejurare, ca cineva să aducă atingere socialismului. Socialismul este un om tânăr, el nu poate fi aruncat la gunoi. Cel care îl lasă de izbeliște în alte țări lasă de izbeliște poporul, dar se pune întrebarea dacă au fost vreodată de partea acestuia?”. Poporul român îi va da răspunsul în mai puțin de o lună.

Un misterios Front al Salvării Naționale, denumire care va polariza în cursul lunii decembrie o serie de polemici, luase deja poziție încă din octombrie. Frontul regrupează membri de partid, dar nu se știe câți anume... La apropierea celui de-al XIV-lea Congres al PCR, membrii Frontului le-au adresat delegaților aleși apelul de a-l demite pe Nicolae Ceaușescu, cerându-le să înceteze să-l mai „mistifice, să-l tămăzieze, să-l asculte și să-l aplaude” pe dictator și să ceară în schimb „o discuție adevărată, dând dovadă de curaj și spirit de sacrificiu dacă va fi nevoie”, pentru a scoate astfel țara din impasul în care o ține zăvorâtă Ceaușescu.

Frontul susține că vorbește „în numele unui popor care a fost ingenușiat și terorizat și care se află în pragul propriei sale nimiciri”. Acești comuniști afirmă într-un mod premonitoriu: „Poate că este ultima ocazie de a evita un conflict social major și o baie de sânge, care constituie totodată deznoământul disperării”. În timpul Congresului nu s-a găsit însă nimeni care să dea ascultare acestui apel...

Christian Duplan, Vincent Giret, Viața în roșu, Nesupusii. Varșovia, Praga, Budapesta, București, vol. IV, București, Editura Nemira, 2000, p. 204-206

AICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

„GENIUL DIN CARPAȚI” E NELINIȘTIT

La ce se gândea, oare...? Toată lumea spera că la retragere FOTO: Gerard Fouet/AFP/MEDIAFAX

La 20 noiembrie, Arielle Thedrel scria în *Le Figaro* despre contextul marcat de schimbări democratice în care debuta cel de-al XIV-lea Congres al PCR.

„Virusul democratic a contaminat Europa de Est”. „S-a putut în RDG”, scandau vineri studenții praghezi. Un strigăt pornit cu adevărat din inimă. Într-adevăr, de ce un lucru care a fost posibil în RDG, ex-bastion al conservatorismului, nu ar fi valabil și în Cehoslovacia, o altă fortăreață a comunismului ortodox? La Sofia, asistăm la o lovitură de teatru. Nici nu ar fi fost nevoie de presiunea străzii pentru ca Partidul comunist bulgar să se hotărască să-l sacrifice pe bătrânul brețelnic Todor Jivkov și pentru ca, o zi zile mai târziu, succesorul său Peter Mladonov, totuși un om de serai, să se pronunțe pentru alegeri libere.

Su siguranță, totul se mișcă foarte repede... cu excepția inamovibilității partid românesc al cărui al XIV-lea Congres se deschide astăzi. O „slujbă” care ar trebui să culmineze cu realegerea neapărat triumfătoare, a lui Nicolae Ceaușescu, unul dintre ultimii stalinști aflați la putere. La 20 noiembrie 1989, despre România din ajunul Congresului al XIV-lea și despre fragilele tentative de disidență.

Anonimatul și secretul care continuă să învalvăie Frontul Salvării Naționale ne pot face să ne gândim că e vorba despre un grup mai mult sau mai puțin numeros de membri ai Partidului Comunist Român, partizani ai perestroikii sau care, pur și simplu, conștientizează explozia de ură și de violență care se va declanșa după căderea inevitabilă a tiranului.

Cum să nu fii îngrijorat în fața prăpăstiei dintre realitatea românească și delirurile despotice ale conducătorului său, din moment ce, de jur împrejurul țării, se prăbușește sistemul comunist, iar popoarele cer dreptate. Lingșitorii continuă să-și țină pe Ceaușescu ca fiind „Stea polară a gândirii”, „Constructor al genului Românii socialiste moderne”, „Cel mai iubit dintre cei care iubesc copiii”, „Întăiul gânditor al lumii”, „Personalitatea eminentă a vieții cotidiene și științifice internaționale” etc.

În schimb, România e sinonimă cu foamea: o jumătate de kilogram de zahăr și un litru de ulei pe lună de persoană, zece ouă pe lună în București, două în Iași, Brașov, biata rație de carne (de oaie) distribuită doar o dată pe lună. Nu mai e lapte, nu mai sunt legume proaspete, săpun, medicamente. Explicația clinică a puterii: „Românii au astăzi mai mulți bani de cheltuielă decât au avut vreodată și de aceea stau la cozi de dimineață până seară, pentru a-i putea cheltui”.

România înseamnă frigul și întunericul. 22 de kw sunt atribuiți de încăperea pe lună, o oră de radio seara, două ore de program la televizor și în timpul cărora nu se poate vedea decât „Cărmaciul”. La ora 21:00, se stinge lumina, fără îndoială pentru a ilustra inspirația lirică a unui „poet” simbric: Epoca Ceaușescu este vârsta luminii.

România înseamnă umilinta femeilor supuse la tușuri atroce de copoi-medici ai regimului sub pretextul examenelor ginecologice care nu au alt scop decât de a depista dacă sunt însărcinate și în câte luni. Pentru Conducător, demografia este o ramură a comerțului extern, la rubrica „adopții”. România înseamnă moartea agri-

pentru a protesta astfel împotriva deciziei autorităților de a-l mui în provincie.

Grupări clandestine de opoziție, precum Acțiunea Democratică Română sau Partidul Social-Democrat pentru Renașterea României rezistă presiunii. În mod sporadic, greve izbucnesc în țară. Ultima dintre ele a avut loc în luna august, la uzina Grivița Roșie, din apropierea Bucureștiului, locul de muncă a 20.000 de muncitori. „Sistemizarea rurală” (distrugerea satelor) a suscitat mișcări de protest. În Transilvania, locuitorii a trei sate amenințate s-au revoltat și au obținut, provizoriu, câștig de cauză, în ciuda intervenției forțelor de ordine.

În sfârșit, în septembrie, a ieșit la lumină o mișcare de opoziție în interiorul Partidului Comunist. Frontul Salvării Naționale, ce reunește membri ai comitetului central al PC care susțin reformele lui Gorbaciov, și care se manifestă pentru a doua oară. Cu ocazia celui de-al XIV-lea Congres, sub forma unui rechizitoriu, Frontul i s-a adresat Conducătorului. („”

În *Le Quotidien de Paris*, Georges Dupuy relatea, la rândul său, la 20 noiembrie 1989, despre România din ajunul Congresului al XIV-lea și despre fragilele tentative de disidență.

Anonimatul și secretul care continuă să învalvăie Frontul Salvării Naționale ne pot face să ne gândim că e vorba despre un grup mai mult sau mai puțin numeros de membri ai Partidului Comunist Român, partizani ai perestroikii sau care, pur și simplu, conștientizează explozia de ură și de violență care se va declanșa după căderea inevitabilă a tiranului.

Cum să nu fii îngrijorat în fața prăpăstiei dintre realitatea românească și delirurile despotice ale conducătorului său, din moment ce, de jur împrejurul țării, se prăbușește sistemul comunist, iar popoarele cer dreptate. Lingșitorii continuă să-și țină pe Ceaușescu ca fiind „Stea polară a gândirii”, „Constructor al genului Românii socialiste moderne”, „Cel mai iubit dintre cei care iubesc copiii”, „Întăiul gânditor al lumii”, „Personalitatea eminentă a vieții cotidiene și științifice internaționale” etc.

În schimb, România e sinonimă cu foamea: o jumătate de kilogram de zahăr și un litru de ulei pe lună de persoană, zece ouă pe lună în București, două în Iași, Brașov, biata rație de carne (de oaie) distribuită doar o dată pe lună. Nu mai e lapte, nu mai sunt legume proaspete, săpun, medicamente. Explicația clinică a puterii: „Românii au astăzi mai mulți bani de cheltuielă decât au avut vreodată și de aceea stau la cozi de dimineață până seară, pentru a-i putea cheltui”.

România înseamnă frigul și întunericul. 22 de kw sunt atribuiți de încăperea pe lună, o oră de radio seara, două ore de program la televizor și în timpul cărora nu se poate vedea decât „Cărmaciul”. La ora 21:00, se stinge lumina, fără îndoială pentru a ilustra inspirația lirică a unui „poet” simbric: Epoca Ceaușescu este vârsta luminii.

România înseamnă umilinta femeilor supuse la tușuri atroce de copoi-medici ai regimului sub pretextul examenelor ginecologice care nu au alt scop decât de a depista dacă sunt însărcinate și în câte luni. Pentru Conducător, demografia este o ramură a comerțului extern, la rubrica „adopții”. România înseamnă moartea agri-

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Institutul de Biologie și Patologie celulară, cu sediul în București, Str. B. P. Hașdeu nr. 8, încadrează prin transfer următorul personal: economist principal pentru Compartimentul de Aprovizionare și inginer în specialitatea electro-mecanic, instalații sau electronică.
Unitate de stat încadrează urgent, în condițiile Legii nr. 12/1971, următorul personal: inginer electronist, inginer mecanic, inginer agronom. Alte condiții: bărbați sub 40 de ani, domiciliu stabil în București.
ICRA București, Piața Cosmonauților, nr. 8, Sect. 1, încadrează conform Legii 12/1971: șef de depozite, lucrători gestionari, lucrători comerciali I și II (primitori, distribuitori și recepționeri), mașiniști electricieni, montatori acumu-

latori, șefi rampă, tractoriști, paznici, controlori poartă, revizor tehnic (auto), electrician auto, lăcătuș mecanic auto, muncitori necalificați – bărbați.
Fabrica de morărit și panificație Dâmbovița, București, Str. Dinu Vintilă 6, Sector 2, încadrează de urgență fochiști pentru cazane de medie presiune.

VÂNZĂRI
Judecătoria Sector 3 vinde la licitație publică, la sediul instanței, ora 12:30 apartamentul nr. 7, din București, Str. Trapezului nr. 1, bloc R12, sc. A, et. 1, Sect. 3, compus din 3 camere și dependințe. Licitația începe de la suma de 99.378 de lei.
Akay, amplificator bimodular, performanțe excepționale, multiple posibilități, picup computerizat AP-Q 41, colecție insigne, medalii, vederi.

tv 20 noiembrie 1989

19:00 Telegazetă
19:30 Partid și țară – o unică voință
Deplină aprobare de întregul nostru partid și popor a propunerii privind reelegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român și a documentelor pentru Congresul al XIV-lea
Redactor Petre Niță
19:45 Ctitorii ale Epocii de Aur. Univers de muncă și conștiință revoluționară. Redactor Maria Hainesc
20:05 Industria – programe prioritare. În spiritul sarcinilor subliniate de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Creș-

terea mai puternică a productivității muncii. Redactor George Ghidrigan
20:25 Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie. Versuri patriotice, revoluționare
20:40 Știința pentru toți
Redactor Andrei Banc
21:05 Din lumea capitalului. Documentar. Redactor Florin Mitu
21:20 Tezaur folcloric. Cu dragoste de neam și țară. Cântecul, dansul și portul popular – mărturie peste timp ale devenirii noastre
Redactor Marioara Murărescu
21:50 Telegazetă
22:00 Închiderea programului.

vremea

În țară vremea a fost rece, cu cer variabil. Au căzut precipitații, mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare în zonele nordice și nord-estice și de alocuri în restul teritoriului. La munte a nins. Vântul a suflat slab până la moderat, cu intensificări la munte, unde a viscolit. Temperaturile minime au fost cuprinse între -9 și +1 grad, mai scăzute în depre-

suniile intramontane, cele maxime au fost cuprinse între 1 și 10 grade. Pe alocuri s-a produs ceață. În București vremea a fost rece. Pe parcursul zilei au căzut precipitații slabe sub formă de ploaie și lapoviță. Vântul a bătat slab până la moderat, cu intensificări în cursul după-amiezii. Temperatura maximă s-a situat în jurul valorii de 7 grade, cea minimă fiind de 0-1 grade.

amintiri

Întreprinderi bucureștene

ORIZONTAL: 1) Întreprindere reprezentativă a tehnicii de vârf. 2) Întreprindere a industriei ușoare – Realizează articole de uz casnic. 3) Produce materiale de construcții. 4) Triplu – Încărcat. 5) La ieșirea din Danubiana! 6) Deasupra – Întreprinderea Optic Română (siglă) – Asociație filatelice (abr.). 7) Programe zilnice – Întreprinderea „Autobuzul” (abr.). 8) Haină purtată de magistrați – Premiu pentru cineaști. 9) Uzină de reparații auto – Întreprinderea de pompe. 10) Veche întreprindere metalurgică – Aluminii (simb).

VERTICAL: 1) Asigură transportul pe... verticală. 2) Cutel – Întreprindere textilă. 3) Examen – Rău aproape de Capitală. 4) Artizani în Întreprindere ca: „23 August”, „Vulcan”, „Semănătoarea” – Bluză rustică – Înainte de amiază. 6) Bucur Obor – În povestea 7) Dura de lucru – Voie bună. 8) Plantă textilă – Litiu (simb.) – Automobil Club Român (siglă). 9) Suviță de păr – Întocmai. 10) Osie – Întreprindere metalurgică.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Informația Bucureștiului, 1989

DIN PRESA EXILULUI

Un mort, răniți și arestați la Praga

Praga. Pete de sânge, ochelari spărți și diferite alte obiecte personale au rămas sămbătă seară în Piața Wenceslav, lângă Teatrul Național de la Praga, în urma ciocnirilor sângeroase dintre Poliție și zeci de mii de manifestați.

Manifestația studenților, la care au participat aproximativ 50.000 de persoane, a fost cea mai mare din ultimii 20 de ani. S-au strigat lozinci, care chemau la libertate și reforme. Dar forțele de securitate nu au ezitat să acționeze cu cruzime. S-a făcut uz de băte, gaze lacrimogene și câini polițisti pentru a se risipi manifestația. Ulterior s-a aflat că un student a murit în urma loviturilor pe care le-a primit de la agenții securității.

Victima este studentul Martin Smith, în vârstă de 20 de ani.

Peter Ohel, un conducător al activiștilor pentru drepturile omului, a relatat: „Un parasutist l-a prins pe Smith și l-a tras din mulțimea manifestațiilor, apoi un grup de agenți de Securitate au început să-l lovească cu bătele. După ce Smith a căzut la pământ, ei au continuat să-l lovească până și-a pierdut cunoștința. Doi polițisti au fost trimiși la locuința părinților victimei pentru a anunța moartea sa. Au spus că a fost un accident”.

Cel puțin 16 oameni au fost răniți în

ciocniri și o sută de manifestați au fost arestați. Manifestanții au purtat pancarte cu lozinci în favoarea democrației și a alegerilor libere și au cerut anularea statutului preferențial al Partidului Comunist. Ei au strigat „Trăiască Dubcek”, „Trăiască Masarik” și au cerut înlăturarea lui Miloš Jakes și a conducerii comuniste actuale.

Manifestația s-a ținut de „Ziua Studentului”, la împlinirea a 50 de ani de la masacrul comis de nazisți asupra studenților cehi de la Praga. Asupra lor se lansau plase enorme care îi prindeau ca pe animale. Apoi, polițistii le-au permis studenților să iasă din aceste plase, le-au luat documentele și i-au bătut crunt pe fiecare în parte.

A doua zi s-au adunat din nou mii de oameni în Piața Teatrului Național cerând democratizare. De data aceasta și Alexander Dubcek, conducătorul „Primăverii de la Praga”, se afla în oraș și a fost arestat pentru trei ore. A fost eliberat după ce a depus o mărturie.

Viața noastră (Israel), 20 noiembrie 1989
Articol primit prin bunăvoința doamnei Ditz Goshen, coordonatoarea Centrului de Studii și Cercetare a Istoriei Evreilor din România de la Universitatea Ebraică din Ierusalim.

SALUTĂRI DIN... VASLU!

Ilustrație tipărită de OSETCM și difuzată de Poșta Română